

[Jens Chr. Christensen.]

Jeg skal da gerne indrømme, at det vil være lettere at nå nævnte formål ved at følge regeringens forslag, men det vil sætte et meget stort antal landmænd i en økonomisk meget vanskelig stilling umiddelbart efter høsten 1966, også selv om den af regeringen bebudede låne- eller garantiordning gennemføres. Alle, der kender lidt til landbrugets forhold, ved, at et meget stort antal af landbrugets udøvere af økonomiske grunde er tvunget til at afhænde en stor part af deres høst, umiddelbart efter at den er bjærget i hus, og vi ved, at jo mere korn, der kastes på markedet, des mere bliver priserne trykket nedad. Derfor vil det i første række gå ud over den fattigste del af landbrugets udøvere, navnlig når brødkornsordningen ophører og man ikke har brødkorn at afsætte for at skabe den fornødne likvide kapital.

Venstre og det konservative folkeparti har stillet ændringsforslag nr. 10. Det drejer sig, som det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen nævnte, om en maksimering af kornfonden på 50 mill. kr., idet vi ønsker at sikre, at i tilfælde af en dårlig høst eller ligefrem misvæxt skal kornfondens midler ud over det nævnte beløb komme hele landbrugets husdyrproduktion til gode.

Endelig kan venstre stemme for ændringsforslag nr. 12, som er stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af udvalget.

Udvalget har, ikke mindst på grund af henvendelsen fra andelsslagterierne og Danske Slagtermestres Landsforening, drøftet den stadig stigende, men ulovlige hjemmeslagtning, der finder sted. Jeg tror, at alle udvalgets medlemmer er enige om at fordømme den ukollegiale optræden, som en lille procentdel af producenterne i landbruget udviser, men ét er at fordømme, noget andet er, om man lovgivningsmæssigt vil være med til virkelig at sætte en stopper for dette uvæsen. Udvalget har ikke kunnet nå til enighed; derfor vil jeg forudskikke den bemærkning, at det er muligt, at venstre vil stille ændringsforslag, når sagen kommer til tredje behandling.

Til det sidste af de tre lovforslag, nemlig forslag til lov om en rapsordning, er der kun stillet ét ændringsforslag, og det er stillet af venstre. Vi har ønsket at forhøje

aftagepligten for margarineindustrien fra de nuværende 10 pct. til 20 pct. Vi har stillet ændringsforslaget, for at dansk landbrug i nogen grad skulle sidestilles med svensk landbrug. Fra folketingets talerstol er der ofte blevet peget på, at sådan er det i Norge, og sådan er det i Sverige, men det er, ligesom man, når det drejer sig om landbrugserhvervet, ser helt bort fra, hvordan forholdene er hos vore broderfolk; når det gælder landbruget, skal det gennemføres, som nu engang regeringens partier og dermed flertallet i denne sal har lagt sig fast på. Vi mener, det vil være rigtigt, ikke mindst i betragtning af at et meget stort antal landbrugere efterhånden driver deres ejendomme uden besætning, at forhøje aftagepligten for margarineindustrien fra 10 pct. til 20 pct.

Til sidst skal jeg sige, at selv om vi gennemfører de ændringsforslag, som venstre har stillet dels selvstændigt, dels som medforslagsstiller, vil der alligevel være et langt spring fra den økonomiske stilling, dansk landbrug vil opnå, og til, at dansk landbrug vil være sidestillet med de øvrige erhvervsgrupper; men vi har ikke kunnet komme længere i udvalget. Det er mit håb, at man vil stemme for de ændringsforslag, som venstre dels har stillet selvstændigt, dels har været medforslagsstiller til.

H. C. Toft: Da vi havde forslag til lov om en kornordning, om afsætning af danske landbrugsvarer, om en rapsordning og endelig forslag til lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter til første behandling, gav jeg på mit partis vegne udtryk for, at vi under udvalgsbehandlingen måtte have en afprøvning af, om de synspunkter, som måtte have været de grundlæggende for landbrugsministeren ved udarbejdelsen af lovforslagene, var de rigtige i forhold til de vilkår, som det danske landbrug kunne forvente af den kommende tid, og om de var udmøntet i en for landbruget rimelig lovgivning. Samtidig gav jeg udtryk for forventning om, at også landbrugets organisationer — husmandsforeningerne, landboforeningerne, tolvmandsforeningerne og landbrugets produktionsforeninger — ville fremføre deres vurderinger af behovet for støtte fra staten,